

Regionale Veteranendag in Goirle op 2 november 2013.

Veteranen zijn zeer divers van achtergrond en leeftijd. De oudste veteranen zijn ingezet tijdens de Tweede Wereldoorlog, de jongste veteranen zijn net teruggekeerd van hun missie in Afghanistan. Dit is een recente wijziging in de Veteranenwet. Maar één ding hebben alle veteranen gemeen: ze hebben allen hun eigen verhaal.

De gemeenten Goirle, Tilburg, Oisterwijk en Loon op Zand organiseren op 2 november a.s. een Regionale Veteranendag: een middag waarop de veteranen uit onze regio samenkomen en hun verhalen kunnen delen.

In het kader van de Regionale Veteranendag geven wij het woord aan de 52 jarige veteraan Hans van Griensven uit Kaatsheuvel, die wij hiervoor hebben benaderd. Dit is zijn verhaal over zijn uitzending naar Uruzgan.

Met veel enthousiasme vertelt Hans van Griensven over zijn militaire opleidingen en over de diverse functies, die hij tot nu toe bij de Koninklijke Landmacht heeft vervuld. Momenteel is hij brigadegeneraal en vervult hij de functie van commandant van het Operationeel Ondersteuningscommando Land (OOCL), met ruim 5500 man de 'grootste werkgever' binnen de Landmacht. "In vorige functies heb ik veel uitzendingen geregeld. In 2007 werd ik als kolonel uitgezonden als 2^e commandant van de 1(NLD/AUS) Task Force Uruzgan. Het was weliswaar een wederopbouwmissie maar ter plekke was er niet veel 'weder op te bouwen'! Uruzgan is een van de armste provincies van Afghanistan. De Nederlanders waren goed in de uitvoering van het zogenaamde 3D-concept: 'Development, Diplomacy en Defence'. Het doel was met behulp van de Afghanen veiligheid in het gebied te creëren, een beter Afghaans bestuur en duurzame ontwikkelingsprojecten te realiseren."

"Als commandant ben je verantwoordelijk voor zo'n 2200 man in het crisisgebied. Je bepaalt de operationele inzet en stelt de prioriteiten. Ook aan de zgn 'Slag bij Chora', in jun 2007, heb ik leiding gegeven. Dat was de zwaarste veldslag, die Nederland sinds Korea heeft geleverd" Hij vindt het moeilijk aan te geven of er verbeteringen in Uruzgan hebben plaatsgevonden. "We hebben in die 4 jaar wel degelijk en positief verschil gemaakt. Hopelijk blijft de internationale gemeenschap betrokken om de Afghaanse bevolking langdurig te ondersteunen. De vijand was vaak onzichtbaar, vanwege hun vermenging met de bevolking. Na ons succes bij Chora werd ons werk bemoeilijkt omdat er meer bembommen werden gelegd. De Taliban durfde ons niet meer openlijk aan te grijpen. Door veel en goed overleg met de stamoudsten was het mogelijk om (op-)bouwinitiatieven te ondersteunen. Wij leverden ondermeer de materialen en de lokale bevolking voerde zelf diverse projecten uit"

Vol trots zegt de brigadegeneraal van Griensven dat hij een bevoorrecht mens is dat hij deze missie heeft mogen leiden: "De missie was voor een commandant als een droom, inclusief alle nachtmerries!"

Het thuisfront is er aan gewend dat hij veel weg is. "Als het thuis goed loopt, dan verloopt de uitzending ook gemakkelijk. Met de moderne communicatiemiddelen is het makkelijk om goed contact te onderhouden met het thuisfront".

Op de vraag wat de veteraan voor hem betekent antwoordt hij: "Veel van ons hebben bij het begrip veteraan het beeld van een oude man met medailles op zijn borst. Dat is nu dus veranderd. Onlangs ben ik begonnen met het uitreiken van de veteranenspelden aan mijn militair personeel - van jong tot oud - dat uitgezonden is geweest. Nederland bevestigt door de status de verplichting van erkenning, herkenning, waardering en zorg." Hans van Griensven is de eerste actief dienende generaal die in juni dit jaar tijdens de Veteranendag op het Binnenhof de veteranenspeld in ontvangst heeft mogen nemen. "Hier kun je met recht trots op zijn!"

Foto uit de privécollectie van Hans van Griensven, Afghanistan 2007

Tekst van Jan Schrijver en Hans Kroes